

De jacht op de kleine ondernemer-vertaler is geopend

NMa en belastingdienst in een ontluisterende cirkelredenering

Begin dit jaar stelde het kamerlid Mei Li Vos (PvdA) aan de minister van Economische Zaken Maria van der Hoeven vragen over het standpunt van de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa) aangaande prijsafspraken door de beroepsgroep schrijvers en vertalers. Standpunt van de NMa was en is dat het de beroepsgroep niet is toegestaan adviezen over een minimumtarief te geven.

Dit standpunt levert de beroepsgroep van de als zzp'er werkende vertalers en ondertitelaars een existentieel probleem op. De feiten op een rij:

1. het beroep van vertaler en ondertitelaar is geen beschermd beroep; elke Beun de Haas kan gespeend van wat voor opleiding dan ook het bordje vertaler en/of ondertitelaar op zijn/haar deur timmeren;
2. vervolgens doet de markt zijn werk: de vraagzijde kenmerkt zich door schaalvergroting en zet opdrachten tegen extreem lage tarieven uit, immers er is altijd wel een Beun de Haas die zijn/haar diensten zal aanbieden tegen een lager tarief dan waarvoor een gekwalificeerd vertaler en/of ondertitelaar verkiest te werken;
3. hoe het ook zij, ook voor de vertaler en ondertitelaar, die zich wil en kan onderscheiden op kwaliteit, dalen de tarieven automatisch als gevolg van de veelgeprezen marktwerking.

Deze negatieve spiraal in de onbeschermd status van doorgaans hoogopgeleide vertalers en ondertitelaars is inmiddels door de belastingdienst feilloos opgepikt. De gekwalificeerde vertaler en/of ondertitelaar als aangeschoten wild, is kennelijk nu ook vogelvrij verklaard.

Wat is er aan de hand? In op dit moment actuele casuïstiek heeft de belastingdienst al opgemerkt dat de verdiensten van deze kleine ondernemers wel erg laag zijn (niet zo vreemd gelet op het bovenstaande), afgezet tegen de in de onderneming geïnvesteerde uren. Enig doel van deze constatering lijkt te zijn om deze hardwerkende, onbeschermd kleine ondernemer ook nog te ontdoen van belastingvoordelen die juist bedoeld zijn om het ondernemerschap te stimuleren.

De cirkelredenering zet zich daarmee voort:

1. de belastingdienst neemt een eenvoudig standpunt in: 'het kan toch niet zo zijn dat u zoveel uren werkt voor zo weinig geld' (ofwel: meneer/mevrouw u vertelt onwaarheden over uw ureninvestering);

2. daarop wordt de urenregistratie uitgebreid nagevlooid, waarbij achterdocht en ongeloof de grondhouding van de belastingdienst zijn;
3. als de vertaler en/of ondertitelaar in deze ongelijke strijd niet voldoende hard kan maken dat zijn/haar urenregistratie klopt, worden achteraf belastingvoordelen zoals de zelfstandigenaftrek teruggevorderd.

Ziedaar, de dodelijke omarming waarin twee kolossen van organisaties een kleine hardwerkende beroepsgroep hebben genomen. Resultaat van dit alles is dan natuurlijk dat de kleine ondernemer staat voor de keuze even hard te werken voor nog minder geld, ofwel te stoppen met dit vak. Deze keuze zal voor velen realiteit worden nu de belastingdienst in de hierboven bedoelde casus nogal vilein heeft gesteld dat aan deze beroepsgroep speciale aandacht zal worden besteed.

Het behoort tot het beleid van onze regering en van 'Europa' om juist (klein) ondernemerschap te stimuleren. Het midden- en kleinbedrijf is de banenmotor van onze economie. Het ondernemen in een onbeschermd markt die beweegt naar lage tarieven, is al een crime, maar wordt schier onmogelijk als ook nog aan de poten van de fiscale regelingen wordt gezaagd.